

Publicerad 2008-11-20 19:12 av Eyglo

Navelskådning

Jag har börjat springa
men jag kommer ingenstans
ser alltid det samma vanliga framför mig
klockan
ansikten
vatten flaskan

ändå känns det som jag kommer någonvart
inuti mig själv
skrymslen öppnas
och jag undersöker något
som jag inte hade tillgång till förut.

Jag har börjat springa
varje dag
en fot framför den andra
fortare, fortare</I>
säger något inuti mig
något som inte bryr sig om platsen
omgivningen
anledningen.

Och snabbare går det
för varje dag
jag öppnar dörrar
springer runt i källare
som förut var mörka och utforskade
jag har inga galna kärringar på vinden
jag har inga monster i garderoben
inga som skräms i alla fall

och jag springer

för jag gillar att öppna alla dörrar
titta in och vara säker,
vara säker på var jag befinner mig,
veta var jag har alla mina gömda skatter
veta hur alla mina drömmar ser ut

vad som finns i alla mina gömda skrymslen

(och jag tycker det är ett sånt lustigt ord
skrymslen och skrímshin
som på isländska betyder monster
och orden låter likadant
nästan.)

Men ibland kliver jag av löpbandet
drycker lite vatten
tittar mig om kring
och tillåter mig själv att vara,
vara mig
precis som jag är
nu

och inte som jag var då
eller hur jag blir, eller vill bli, imorgon
men precis som jag är nu.

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren Eyglo med Poeter.se id #1054 innehar upphovsrätten